

L.

При отпечатването на I-а часть отъ „Novissima Verba“.

О, сбогомъ, вѣчно сбогомъ,
Книжовници добри
Които ме четете
Прѣзъ зимнитъ нощи, —
Когато ви разбужда
И гложде мисълта
На българската обща
Душевна нищета! . .

* *
*

Купете и четете —
Изохканитъ тѣзъ пропѣви,
Тѣзъ славословия сърдити,
Тѣзъ ликованія плачевни
И тѣзъ услади ядовити! .
Четете и помнете, —

А много по-добръ, четете — забравете,
Четете — съдерете!

*

И вий, чиновници
Намусени и блѣдни,
И вий, сановници
За отпочивка жедни, —
Вий всички, роби на Бюджета,
Вий гдѣто влачите верига,
Вий, съ рѣзани опашки псета,
Купете си тѣзъ Книга!

* *

Купете я, защото
За вази важното е туй: Да си преспите злото, —
И да забравите
Че день когато доде да се мре
Вий ще оставите
На рожбитъ си дългъ и срамове!